

Economia

Indicadors sorprenents

19/10/13 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR, DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT I VICERECTOR DE POLÍTICA CIENTÍFICA DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

Catalunya ha de canviar algunes coses amb una certa urgència. Els resultats del *Regional Competitiveness Index* 2013 ens quantifiquen allò que ja sabem, els indicadors de la competitivitat de Catalunya no són bons. En tres anys, 2010 – 2013, ha passat de ser la regió europea 106 a ser la 153. Cal dir que moltes de les dades que serveixen per calcular l'índex 2013 corresponen a anys anteriors, cosa que em fa pensar que en propers anys l'índex mostrarà una situació encara pitjor. Aquests resultats del 2013 tenen a veure amb polítiques fetes per governs, català i espanyol, anteriors als actuals i en un context econòmic previ al moment més dur de la crisi econòmica.

Algú podria pensar que aquest és un mal comú a l'Estat espanyol, però no és així. El País Basc, Navarra, la Rioja, Múrcia, Ceuta, Melilla i Canàries han millorat en aquests tres anys, mentre que Madrid, Navarra i el País Basc estan al davant de Catalunya. Madrid també han empijorjat, però no tant, ha passat del lloc 59 al lloc 65.

Aquests índexs i indicadors no parlen de l'economia real ni tampoc mesuren l'autèntica competitivitat, però sí que ens donen una idea, comparativa, entre regions semblants, de com evolucionen les coses i on són els punts febles. Segons aquests indicadors, Madrid és molt més eficient i molt més innovadora que Catalunya. Cal dir que alguns dels indicadors són sorprenents. Per exemple en salut, Catalunya està en el lloc 17 i Madrid en el 2, cosa que em fa qüestionar la bondat dels indicadors. Encara més absurd, en educació superior i formació al llarg de la vida, trobem Madrid en el 15 i Catalunya en el 107. Si mirem les dades fetes servir, l'únic que podria explicar això és el percentatge d'habitants que viuen a més d'una hora de la universitat.

Explico això per fer veure que, per molta Comissió Europea que hi hagi, alguns indicadors són estranys exercicis acadèmics i que no ens hem de deixar arrossegar pel que diuen, ni per bé ni per mal, però no els hem de deixar de banda perquè ens donen indicacions de determinats aspectes i ens fan parar atenció. Normalment ens diuen que alguna cosa no la fem bé o que no la mostrem bé.

L'índex de competitivitat més que dir-nos com de competitius, ens indica com estem de preparats per esdevenir competitius. No ens hauria d'espantar la situació concreta d'un indicador sinó com evoluciona i si som capaços de modificar-lo per millorar la situació.

Per exemple, podria ser depressiu veure els resultats del PIAAC - programa per a l'avaluació internacional de les competències dels adults (persones entre 16 i 65 anys) en què Espanya i Itàlia ocupen els darrers llocs amb unes competències de comprensió lectora i de matemàtiques molt per sota de la mitjana dels països analitzats.

L'anàlisi de l'informe ens diu que, efectivament, els resultats són per amoïnar-se perquè si bé la gent més jove està millor formada, les diferents lleis educatives no han servit per millorar gaire les capacitats dels ciutadans, sobretot si tenim en compte que els països que ens envolten milloren més que nosaltres. Alguns polítics ens diuen, molt contents, que ara l'educació arriba a tothom, que bé. A més d'anar a l'escola, entenen el que llegeixen? Aquest sembla que és el problema. S'ha escolaritzat tota la població i l'indicador, que afecta l'índex de competitivitat, és bo, però quan mirem els resultats de l'educació veiem que són dolents. Els bons resultats ho són per l'augment del nombre d'escoles i l'obligatorietat i no per un model formatiu que més aviat ha empijorjat resultats.

Darrerament, el govern espanyol no ha estat capaç de fer una política enfocada al creixement i l'augment de la competitivitat en altra cosa que no sigui reduir salaris. El govern català, per manca de competències i de recursos, tampoc ho ha fet. El resultat és que no hi ha una política coherent de millora de l'economia, màxim polítiques parcials i poc coordinades.

DUBTES AMB ELS POLÍTICS.

Jo no veig que els polítics espanyols siguin capaços de dissenyar estratègies enfocades a la millora de la competitivitat ni de plantejar-se seriosament l'economia del coneixement. Massa anys veient com no han estat capaços ni tan sols de fer una llei d'educació que no fos un experiment pedagògic o d'adoctrinament i penses en els resultats educatius.

Vista la situació cal que des de Catalunya ens plantejem seriosament quin camí hem de seguir immediatament que assolim la independència. Tot i el nostre tradicional cofoisme, les condicions de partida són dolentes i els vicis adquirits molts. Tenim coses prou bones com la sanitat i la recerca, encara que ambdues mig destruïdes per les retallades, tenim alguns sectors atractius i la marca Barcelona és un bon ham, però estem molt lluny de ser un país competitiu i de tenir prou després l'esperit emprenedor.

Per afrontar la construcció del nou estat, Catalunya necessita una teràpia de xoc.

Programa d'avaluació



En l'indicador de salut Catalunya està en el lloc 17 mentre que Madrid ocupa el 2 lloc. Foto: ARXIU.

L'anàlisi de l'informe ens diu que, efectivament, els resultats són per amoïnar-se perquè si bé la gent més jove està més ben formada, les diferents lleis educatives no han servit per millorar gaire les capacitats dels ciutadans, sobretot si tenim en compte que els països que ens envolten milloren més que nosaltres. Alguns polítics ens diuen, molt contents, que ara l'educació arriba a tothom, que bé. A més d'anar a l'escola, entenen el que llegeixen? Aquest sembla que és el problema

Enric I. Canela

Altres articles de l'autor

16/11/2013 **Israel és un bon exemple de l'economia del coneixement**

21/09/2013 **Universitat i coneixement**

Més articles ...

PIAAC és la sigla del programa per a l'avaluació internacional de les competències dels adults. Desenvolupat per l'OCDE, analitza Alemanya, Anglaterra / Irlanda N., Austràlia, Àustria, Canadà, Corea, Dinamarca, Eslovàquia, Espanya, Estònia, EUA, Finlàndia, Flandes, França, Irlanda, Itàlia, Japó, Noruega, Països Baixos, Polònia, República Txeca, Suècia i Xipre.

Darrera actualització (Dissabte, 19 d'octubre del 2013 02:00)

Publicat a

L'econòmic 19-10-2013 Pàgina 31

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.